

Rectoria amb un pal d'electricitat tot untat de sabó fluix. Qui arribava dalt de tot rebia un pollastre o un conill de premi. En Jaume Cirer era el bunyolí que pujava com una geneta i molts d'anys en fou el guanyador.

N'Arnau té molt bona memòria. Recorda moltes gloses com: "*L'amo de Son Amar, enmig de la Plaça jeia i tothom qui passava li deia: Quins collons teniu germà*".

A Bunyola sempre romania a ca la padrina Paula i a Barcelona s'hostejava a casa de la cosidora de l'empresari Joan Orpella, que vivia amb la seva neboda Natàlia Gispert Ornos. I com que el bon tracte duu a l'afecte, dia 24 de juliol de 1949 n'Arnau es va casar amb na Natàlia a l'església Corpus Christi de Barcelona i tengueren una filla, Glòria, que va néixer dia 14 de maig de 1952.

Tot i que la seva feina comportava viatjar, venia sovint a Mallorca a visitar els familiars. Es va jubilar quan tenia 70 anys. Dia 8 de maig de 1991, gràcies al seu amic don Nicolau Dameto, va ingressar a la residència de la Llar dels Ancians a Palma. Allà romangué durant 5 anys i va ésser molt feliç. Organitzà la biblioteca, ajudava a Direcció i duia els assumptes dels metges i les receptes a signar. Va conèixer la seva segona dona, Emília Huélamo Salamanca perquè ella treballava allà. Es casaren a Valldemossa dia 19 de desembre de 1996 i anaren a viure al pis comprat al carrer B. de santa Eugènia n. 3, 3r, 2a porta IMPALA II. Des de finals dels anys 90 té problemes de visió.

Durant els seus 100 anys d'existència, n'Arnau ha hagut de viure coses ben tristes com la mort dels seus pares i d'altres éssers estimats, però també ha pogut gaudir de moments molt bons com el regal de la pilota de cuir, les satisfaccions al treball i la felicitat del temps viscut a la residència. Actualment s'aixeca a les 09:00h, berena de cafè amb llet i pastissos dolços; fa el llit i neteja l'habitació. Sol dinar fora de casa a les 13:00h. Quan torna, fa una becadeta i després, amb el caminador fa exercici per dins casa i pels voltants. Més tard escolta música o els llibres gravats de la ONCE.

A dia d'avui té molt poca visió però amb el caminador se'n desfà prou per anar a dinar al bar el Passeig i fer passejades tant per Bunyola com per Ciutat. Ara només demana salut i passar-ho bé el temps que li resta de vida.

Ho organitza:

Ho patrocinen:

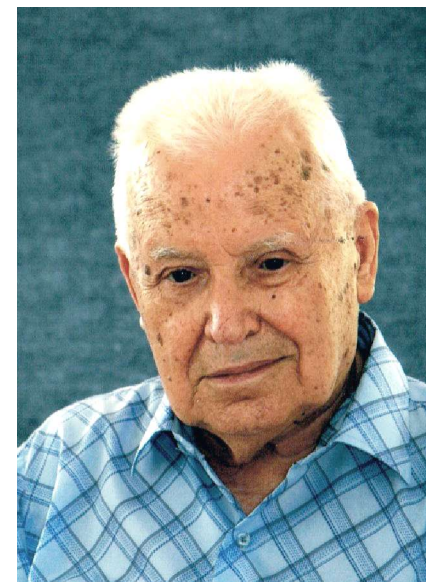
Hi col·laboren:

Parròquia de Sant Mateu, Associació de Persones Majors, Xeremiers Grallalsac, Escola de Ball de Bunyola, Coral Polifònica, Colla Gegantera i Club de Cotxes Antics de Mallorca.

HOMENATGE A ARNAU CABOT NEGRE EN EL SEU CENTENARI

26 d'agost de 2022

ARNAU CABOT NEGRE

de ca n'Arnau

N'Arnau, va veure la llum del món per primera vegada dia 26 d'agost de 1922 al número 1 del carrer rector Rul·lan. Té 100 anys.

Del matrimoni format per Miquel Cabot Muntaner, *de ca n'Arnau*, i Joanaina Negre Seguí, *Borina*, nasqueren tres fills: Catalina, ell i Paula. Son pare era empresari sabater i tenia homes llogats. Feia sabates a mida. També era bon cercador d'esclata-sangs. Sa mare era mestressa de casa i, a més de tenir cura dels fills, ajudava el seu home ripuntant sabates; també cuidava de l'hort i jardí que la família heretà a les Vinyetes, al costat de la Saboneria. A n'Arnau li costava separar-se de la seva mare perquè se trobava molt bé devora ella.

De petit, quan tenia 3 anys, va anar a la costura de baix de ca les monges, amb sor Rosa i va aprendre l'aeiou col·locant pals per fer la forma exacta de les lletres. Els números també li agradaven molt i, per ser alumne avançat, combregà quan tenia 6 anys, vestit de mariner. Durant l'eucaristia, el seu pare li donà una pastilla de xocolata en veure'l desanat. Era un poc veciat. En sortir ho celebraren amb xocolata i ensaimades. Memoritzà les oracions amb el rector qui, adesiara, li donava 4 cèntims perquè n'Arnau feia d'escolanet. Recorda que en el moment del *Sanctus* tocava les canadelles, un instrument de plata amb 4 campanetes.

Amb els amics, que eren en Vicenç de so na Reia i n'Andreu Collet, jugaven a bolles, a rompes, a encalçar-amagar...

Després de combregar anà a l'escola nova, recent inaugurada, amb don Rafel Colom, que era un home molt enèrgic i feia que tothom estudiàs. A ell no el va castigar mai tot i que diu que quan se posava el llapis a la boca, algun infant ja tremolava. A les 9:00h resaven un parenostre i *donaven la lliçó* al mestre que consistia en recitar una o dues pàgines de memòria. En acabar, *o rebies una felicitació o una bronca*.

N'Arnau tenia una cartera de cartró amb el llibre (Grau Preparatori o Mitjà), el quadern, un llapis, una goma i galetes per berenar. Durant l'esplai, jugaven a futbol i ell dirigia el partit perquè era propietari d'una pilota de cuir, reglamentària, que li havia regalat la padrina de fonts, Antònia, germana del seu pare, què treballava de criada a l'Estremera Vella. A Bunyola no n'hi havia cap i valia 16

pessetes.

Conta que en Nicolau Colom i ell sembraren alguns dels pins que hi havia a l'escola Graduada.

Però les il·lusions i alegries es truncaren dia 10 d'agost de 1933 quan els seus pares moriren prematurament a l'edat de 41 anys i ell només en tenia 10. Els germans quedaren orfes i anaren a viure amb la padrina Paula al carrer d'Orient. Tot el que tenien a casa es va malvendre i la germana gran, na Catalina, es col·locà de criada a Ciutat amb un matrimoni que estiuejava a Bunyola. Mentres na Paula vivia amb la padrina, n'Arnau entrà de missatge a l'Esteió i durant 5 anys guardà ovelles, porcs i feia tot el que s'estrevenia.

Més tard treballà a l'Alqueria d'Avall i a Biniatzar...fins que, en tenir 20 anys el cridaren de Barcelona per fer d'aprenent de comercial a la ferreteria *Joan Orpella*, gràcies a l'ajut de la família a qui havia servit la seva germana. Aleshores na Catalina ja hi vivia. I així fou com n'Arnau començà a viatjar, sempre per l'Espanya nord, de Madrid cap amunt. Els viatges duraven tres mesos i tornava 15 dies a Barcelona. Quan es dissolgué l'empresa *Joan Orpella*, passà a ser treballador d'*Indústries de la ballesta i automoció, INDEBAUTO*.

Abans de traslladar-se a viure a Barcelona, n'Arnau, de jovenet es divertia amb els amics passejant i a l'estiu nedaven al safareig de so na Reia. Algun diumenge davallaven amb bicicleta a Ciutat al cinema.

De les festes de sant Mateu recorda les paradetes de les avellaneres que començaven a can Perico Nadal, actual Economat i arribaven fins al carrer de ca les monges. Després seguien per tot el carrer pare Bartomeu Caputxí i arribaven fins a *ca na Cavallera*, al començament del Passeig Antoni Estarellas. Ell duia 4 cèntims per comprar avellanes.

Fent memòria, reviu el cadafal de devora la sala parroquial on tocava la banda de música del Regiment d'Infanteria i també la Plaça tancada amb taulons que se cobrien amb murtra. Recorda els *palcos*, que eren espais on cabien 6 cadires i les famílies *poderoses* els llogaven per poder seure i gaudir del ball pagès. Dos *llebrers* (veïnats) col·locaven la gent als *palcos*, mentre l'altra quedava dreta voltant la Plaça.

Un acte molt popular era la correguda de bísties on el *Cloure*, el cavall més bo, dirigia els animals des del Casinet, pel carrer de santa Catalina Thomàs, Mare de Déu de la Neu fins arribar a can *Medigo*. Un altre esdeveniment important era la correguda de cintes amb bicicletes. Una atracció interessant era la pujada al pal. Se feia a la plaça de la